

— Skąd pan to wie?... — s
— Od doktora Szumana.
— Zaraz, od Szumana. Ale d
— Zaraz, powiem... odpas
rodnikami, entuzjazm i... w rez
rodnicze. Otóż, w którym ro
w tym kierunku...
Wokulski poczuł jakby uder
było tak przykre i niespodzie
nie umiał odpowiedzieć, ale na
Ochocki powtórzył, bystro
rzyszewi.
— W którym roku?... — s
roku... Dziś mam czterdziesty a
— A zatem ja, do kompletn
przeżło pignacie lat. To mi p
jakby do siebie, Ochocki.

— To jedno pytanie, a teraz drugie, ale — nie obraź się pan. W którym roku życia zaczynały mężczyźnie... oboje! kobiety!...

Drugi cios. Był moment, że Wokulski chciał schwycić młodzieńca za gardło i udusić. Opamiętał się jednak i odparł ze słabym śmiechem:

— Myślisz, że one nigdy nie oboje!... Owszem, coraz w-

prawidłami dobrego tonu!... Co mnie żeniaczka, kobiety, a nawet mikroskopos, stopy i lampy elektryczne!... Oszaleję, albo...
— rzygnę ludzkości skrzydła...
— A gdybyś pan je nawet przypiął, to co?... — spytał Wołchek.
— Sława, jakiej nie dosięgnął jeszcze żaden człowiek — odparł Ochocki. — To moja żona, to moja kobieta!... Będą pan

[illegible]

...szczęściem do strony szpitala, na ulicach najmniej uczeszo-
nych, nawet na szarych chodnikach, wszędzie było pełno
... i... naturalne, tam gdzie i katali-
... robiło się między ludźmi.

— Czasy mi już brnąkają miejsca na świecie...
...zespola.

...wziął do Łanieniec i tu znalazł spokojniejsze ustronie.
Na wieże szczytowi się kilka gwiazd, przez powietrze, od Alei,
...płynął szmer przechodniów, a od stawu wilgoć. Czasem nad
... przez przebiegił mu łuczny chłapaś albo cicho przesłus-
... i... przynosił im... przynosił im... przynosił im... przynosił im...
... używający towarzysza; na stawie rozlegał się daleki płaski wio-
... i śmiechy młodych kobiet.

...szczęściem zabłądził parę ludzi pochylonych ku sobie i wog-
... szczęściem. Usiedli mu z drugą i ukryli się w cieniu drzew. Opas-
...ował go i... zyszyderstwo.

